

NÓGRÁDI GERGELY ÉS AZ ELMARADHATATLAN APAI ÖRÖKSÉG

Az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozat programjainak egyik legnépszerűbb előadója tartott író- olvasó találkozót 2016. október 6.-án a zalaegerszegi Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban. Közel 70 gyermek várta izgatottan az írot a negyedikes általános iskolás korosztályból.

Már a program elején Nógrádi Gábor felcsigázta a gyerekeket azzal, hogy jó kérdésért kis ajándékkönyvecskéket kapnak. Viszont ha rossz kérdést tesznek fel, akkor ők adnak egy ruhadarabot, de szerencsére a találkozón erre nem került sor, pedig az író a saját szavaival élve: „Éhezik a hajgumikra.” Erre aztán az amúgy is lelkes diákok megmutatták, hogy felkészülten érkeztek a találkozóra, és jobbnál jobb kérdésekkel bombázták az írot. Persze hamar szóba került a Nógrádi család többi tagja is, nem meglepő módon a gyerekeket Nógrádi Gábor sorsa érdekelte elsődlegesen.

Kiderült, hogy az apa és a fia mindössze 30 m-re lakik egymástól, és előszeretettel kéri ki a másik véleményét az éppen aktuális, kiadásra váró irományukról. Nógrádi Gergely nem véletlenül választotta az írói pályát, már gyermekkorában észrevette, hogy jól tud fogalmazni. Persze hatott rá az, hogy az apja nem pék volt, vagy késdobáló, így az írói vénát „apatejjel” szívta magába. Elhangzott az „Apukája is olyan vicces, mint Te?” kérdés is nagy derűtséget okozva a közönség soraiban. Ez a hangulat az előadás végéig megmaradt, volt, hogy egymás vállát ütögették jókedvükben a gyerekek, vagy estek ki a sorokból jelentkezve arra a kérdésre, hogy vannak e itt negyedikesek? Az összes kéz az égbe emelkedett, erre az író elmesélte az élményét egy szintén negyedikes kislányról, akivel Poroszlón találkozott. A fiú hamar felhívta magára a figyelmet azzal, hogy jól belecsípett Nógrádi Gergelybe. Amikor az író kérdőre vonta viselkedésért, a gyerek azzal magyarázta, hogy kíváncsi volt arra, hogy a bácsi él-e még? Ugyanis azok az írók, akikről az órákon hall, azok már mind meghaltak. Ebből a kis történetből

kiindulva már el is jutottak oda, hogy Nógrádi Gergely több „halott író” által kiadott kötelező olvasmányának, és klasszikus regényének is elkészítette az újramesélt változatát. Rövidebb, tömörebb, de hasonló stílusban fogalmazta újra a műveket, hogy akiket megrémít egy-egy regény terjedelme, se maradjon ki a magyar irodalom eme gyöngyszemeinek megismeréséből. Mikszáth Kálmán, Légy jó mindhalálig c. művének említésére egy nem is olyan halk sóhaj szakadt ki az egyik kis negyedikes szájából, de a Szent Péter esernyőjénél, és főképp az Aranyember említésénél már teljesen belelelkésedtek, hogy nagyon szeretik ezeket a regényeket.

Nógrádi Gergely az újramesélt klasszikusokon kívül ifjúsági regények írásában is jeleskedik, első megjelent műve a Vau!, amiben egy kisfiú vizslává változik. Szóba került még a kislány története, Nyau!, aki ha félt, mindig macskává változott, és Agenor, a bálna esete, aki egy operáció során megkapja egy kisfiú agysejtjeit, ezzel együtt az emberként való gondolkodás lehetőségét, és gazdag érzelmvilágot is. Balhész Beni naplója pedig nem másról, mint az író Benedek nevű, jelenleg már 15 éves fiáról íródott, aki egyenlőre úgy tűnik, nem akarja követni nagyapját és apját, az írás nem tartozik a kedvenc elfoglaltságai közé.

Kiderült, hogy van olyan negyedikes a résztvevők között, akinek a kedvenc pillanata az új könyv kézbevétele, az, amikor beleszagol a lapok közé. Az író elmondása szerint ezzel nincs egyedül, mert Tapi kutyája is hasonlóan gondolkodik ezen élmény fontosságáról.

Amit még kiemelt az író a munkásságáról az, hogy a tehetség szerinte csak 1% az alkotói folyamatot elemezve, a többi 99% az mind a szorgalomból, gyakorlásból adódik. Így a sikerhez nem elég a tehetség, rengeteg munkával lehet csak azt kibontakoztatni.

A gyerekek szomorúságuknak adtak hangot, amikor már csak 5 kérdésükre kerülhetett sor, így még azt megtudhattuk az íróról, hogy az íráson kívül az énekléssel foglalkozik, Nógrádi Bence, a testvére is író, azt is közölte nagy mosollyal az arcán, hogy este 18:27 és 20:42 között szokott könyvet írni, szabadidejében pedig kutyát sétáltat, és okos gyerekekhez jár Zalaegerszegre.

Gypai Vera